

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Стојан Марковић, Владо Мареш, Иван Цвејић, Тамара Скрозза, Петар Јеремић, Марија Кордић, Златко Чобовић, Владимир Радомировић, Ивана Стјеља и Драган Ђорђевић, на седници одржаној 31.3.2016. године, **није успела да усагласи одлуку** о томе да ли је „Политика“, објављивањем текста „Портрет без рама: Мицин таја“, 6. децембра 2015. године, прекршила одредбе Кодекса новинара Србије. „За“ одлуку да Кодекс није прекршен гласало је седам чланова Комисије, један је био „против“, а два „уздржана“, тако да за одлуку није било потребне већине од осам гласова.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Славиша Лекић је поднео жалбу Савету за штампу јер је, аутор спорног текста, између осталог, констатовао: „Лекић тврди да већ скоро две деценије има 37 година, јер је време за њега стало 1996. године, кад је био муж познате новинарке и касније уреднице РТС-а Бојане Лекић“. Лекић тврди да никад и нигде није изрекао такву „будалаштину“, те сматра да су због тога повређене две одредбе Кодекса новинара из поглавља Истинитост извештавања.

У одговору на жалбу, аутор текста Бојан Билбија навео да је Лекић у тексту који је септембра 2015. године објављен у „Времену“ рекао „Ја већ 19 година имам 37 година. Од 1996. године одбијам да бројим даље од 37. године“, тако да истинитост извештавања није повређена ни овим ни било чим другим, јер су све наведене чињенице истините. „С обзиром на то да је у мом тексту била реч о парафразирању, а не о цитирању, и да текст припада жанру коментара, знаци навода нису били неопходни, а парафразирани делови јасно су одвојени зарезима од коментаторског дела“, истиче се, између осталог, у одговору на жалбу.

Већина чланова Комисија оценила је да Кодекс новинара није прекршен, односно да текст не садржи нетачне податке. Будући да је реч о коментару, односно о тексту који дозвољава слободније изражавање, аутор је парафразирао Лекића, користећи изјаву коју је заиста дао. Они су оценили и да ништа у тексту није увредљиво по подносиоца жалбе, те да се не чини да је аутор имао такву намеру. Подносилац жалбе имао је право да, уколико сматра да је оно што је рекао нетачно пренето, односно интерпретирано, затражи од „Политике“ објављивање одговора, односно реаговања, што није урадио.

Један члан Комисије сматрао је да Кодекс јесте прекршен, јер је коментар увредљив за Лекића. Исти став имала су и два члана Комисије која су била уздржана, тврдећи да у тексту, иситина, нема нетачних информација, али да је Славиша Лекић, као неко ко има дугу и успешну новинарску каријеру, могао бити повређен тиме што се, између редова, сугерише да је познат само као бивши муж Бојане Лекић.

Како је, према Статуту Савета за штампу и Пословнику о раду Комисије за жалбе потребно да се „за“ сваку одлуку изјасни осам чланова Комисије, одлука у овом случају није донета, јер је седам чланова Комисије гласало за то да „Политика“ није прекршила Кодекс новинара Србије.

Нови Сад, 31.3.2016.

Председавајући
Стојан Марковић